

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Ribà, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Fer, José Luis Iniesta, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'altra guerra de l'aigua

La relació entre les institucions més importants del País Valencià i la principal empresa que hi gestiona els recursos hídrics, Aguas de Valencia, és tan llarga com fecunda. A voltes, amb decisions tan polèmiques com la que acaba de tornar el Tribunal Superior de Justícia (TSJCV) –que obliga a convocar novament el concurs per què Aguas de Valencia va obtenir la gestió de l'aigua en alta pressió, un contracte de cinquanta anys a raó de 50 milions d'euros anuals–, que no fan sinó demostrar una connivència innegable entre el poder polític i l'econòmic.

Aguas de Valencia s'ha acostumat a gaudir d'un tracte preferent, fins i tot exageradament preferent, allà on governava el PP. Ha mirat d'eixamplar l'àmbit d'influència, però els grans contractes els ha obtinguts al País Valencià, on el partit governant –i sovint, també, el PSOE– han fet mans i mànigues perquè fora l'empresa escollida. En contraprestació, Aguas de Valencia ha esdevingut una base de col·locació de polítics, familiars de polítics i amics de polítics, una retroalimentació que ha anat molt bé a tothom.

Sobta, siga com siga, la deferència envers aquesta empresa que, en teoria, és una més del sector. El comerç de lliure mercat, una de les banderes que a cada poc aixeca la dreta per tal d'acusar l'esquerra d'intervencionista, és posada en qüestió quan els beneficis poden ser mutus. Aleshores, no sembla que tothom tinga les mateixes oportunitats, ni els ulls dels qui ho han de decidir miren igual els uns i els altres.

Aguas de Valencia és, al capdavant, un altre exemple de les actituds nepotistes que ha fet tan popular el País Valencià, darrerament. La utilització per part dels dirigents del PPCV no és cap novetat. Eduardo Zaplana ja va fer-la servir en interès propi i tot d'ajuntaments hi van caure rendits en canvi d'alguna recompensa. Que el TSJCV haja anul·lat un contracte tan sumptuós com aquest torna a centrar els focus sobre una altra empresa que la burgesia autòctona no ha sabut salvar de les pressions fàtiques, que en el cas valencià, després de tants anys de majories absolutes conservadores, encara es multipliquen. D'una altra banda, una porció important de l'accionariat ha quedat en l'aire: és en poder del Banc de València, una entitat intervinguda pel FROB, i la família Calabuig –que posseeix un terç d'Aguas de Valencia– aspira a adquirir-la a un preu preferent.

Són moltes les batalles que es dirimiran prompte en aquesta altra guerra de l'aigua. L'anterior, producte de la política transvasista patrocinada pel PP, ha quedat soterrada ara que els populars també ocupen el govern espanyol.

Als nostres lectors

El PP fa aigües

Ara que es parla d'intervencions, queda com a exemple rel·luent per als manuals el cas d'Aguas de Valencia, una societat íntimament vinculada al PP valencià. Per a no perdre el control d'una empresa estratègica, els diversos governs de la Generalitat han tingut una actitud sistemàtica de distorsió que ara s'evidencia i s'esquartera a còpia de sentències dels tribunals. Un cas que és lluny de tancar-se i amb ramificacions secundàries en la major part dels casos de corrupció política que han esclatat al País Valencià aquests darrers anys. El reportatge central és de Víctor Maceda i Violeta Tena i també és una bona guia per a no iniciats. I, naturalment, un record per a Emili Teixidor. Un escriptor que ha aportat qualitat i popularitat a la ficció en català i que, malauradament, ens ha deixat en plenitud.

Salvador Cot